

R 5928

**பரிந்துபேசுபவர் மற்றும்
மத்தியஸ்தர்
பணிகளுக்கிடையே உள்ள
வேறுபாடு
OFFICE OF ADVOCATE AND MEDIATOR
CONTRASTED**

திருச்சபை “தேவனுடைய இரகசியம்” என்பது உண்மையே. கிறிஸ்துவம் சபையும் பிரிந்திருக்கிறதும், ஒவ்வொரு பொருளிலும் உலகிலிருந்து தனித்தன்மை பெற்றவைகளுமாய் உள்ளன. இவர்கள் பழைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக்கு உட்பட்டவர்களும் அல்ல; புதிய உடன்படிக்கைக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களும் அல்ல, மாறாக ஒரு விசேஷித்த ஜனங்களாக அழைக்கப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து, ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கையின்கீழ் தங்களை உட்படுத்தியிருக்கின்றனர். இதில் உலகின் ஜனங்கள் ஒருபோதும் பங்கேற்கமுடியாது. இதையே வேதாகமம் பலியின் உடன்படிக்கை என்று வேறுபடுத்தி காண்பிக்கிறது.

“பலியினால் என்னோடுகூட உடன்படிக்கை பண்ணின என் பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்” என்று கர்த்தர் கூறுகிறார். (சங்50:5). இந்த பரிசுத்தவான்களான விசேஷித்த வகுப்பார், கர்த்தராகிய இயேசுவை தங்களது தலையாக பெற்றிருந்து, பலியின் உடன்படிக்கை செய்துள்ளனர். இந்த கூட்டத்தார் தங்கள் பலியின் உடன்படிக்கையை நிறைவுசெய்யும்போது, இந்த யுகத்தின் முடிவுவேளை வந்திருக்கும். இஸ்ரவேலருக்கு மோசே மூலம்கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை, மோசேக்கு நிஜமாயுள்ள கிறிஸ்துமூலம் உலகிற்கு அளிக்கப்படவிருக்கிறது. ஆனால் மற்றொருவகையில் கூறுவோமானால், நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் ஒருவரே. ஆனால் ஆயிரவருட அரசாட்சியின் புதிய பிரமாண உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரோ, ஒரு புது மனிதனாக இருக்கிறார். இதில் இயேசுகிறிஸ்துவை தலையாகக்கொண்டும், யூதர்களிலிருந்தும் புறஜாதிகளிலிருந்தும் தெரிந்தெடுக்கப்படும் அவரது அங்கங்கள் சரீரமாயும் இருப்பர் என்று அப்போஸ்தலர் அறிக்கையிடுகிறார்.

இயேசுவின் காலத்திலிருந்து துவக்கி, புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் தெரிந்தெடுக்கும் செயல்முறையை செய்துவருகிறார். “மேன்மையான பலிகளே” புதிய உடன்படிக்கையின் அடிப்படையாய் இருந்து, பலிகொடுத்தல் நடைபெற்றுவருகிறது. இந்த சவிசேஷயுகத்தின்போது, இயேசு உலகிற்காக மத்தியஸ்தர் பணியை துவங்கவோ செய்யவோ இல்லை. உலகமும் தேவனோடு எந்த உறவும் வைத்திருக்கவில்லை. அது

தீமைக்குள் படுத்து உறங்குகிறது. மத்தியஸ்தர்தாமே வளர்ச்சியடையும் செய்முறையில் இருந்துவருகிறார். அப்போஸ்தலர் அறிக்கையிடுவதுபோல், தேவன் இயேசுவை முதலாவது உயிரோடெழுப்பி, அதுமுதற்கொண்டு, சபையாரை உயிர்த்தெழுப்பிவருகிறார். வெகுவினையில் இவர்களது உயர்த்தெழுதல் முடிவடையும். அப்3:22,23இல் பரிசுத்த பேதுரு, இந்த மத்தியஸ்தர் அல்லது தீர்க்கதரிசியைக் குறித்தே பேசினார் (மேலும் 1தீமோ2:5,6ஐயும் பார்க்கவும்). “அநேக அங்கங்களுக்கு” மத்தியஸ்தராக இருந்து, அவர்களை ஊழியத்துக்கு தகுதிப்படுத்தும்வரை, மற்றவர்களுக்கு மத்தியஸ்தராக இருப்பதில்லை. பலியின் உடன்படிக்கையின்படி பலிசெலுத்துபவரே அவர் வைத்திருக்கும் தகுதியை அடைகிறார். இயேசு ஒரு குழந்தையாக இருந்தபோது, இராஜாவும் இரட்சகருமாக வருங்காலத்தில் விளங்குவார் என்று நம்பப்பட்டு பேசப்பட்டதுபோன்ற உணர்விலேயே, தலையும் சரீரமுமாகிய கிறிஸ்து உலகிற்கு மத்தியஸ்தராக இருப்பார் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவர் தற்போது இராஜாவாக மட்டுமே இருந்து, அவரது ஜனங்களில் சிலரை மட்டுமே இரட்சித்திருக்கிறார்.

மத்தியஸ்தரது பணிக்கும், பரிந்துபேசுபவருடைய பணிக்குமிடையே பெரிய அளவில் வேறுபட்ட தனித்தன்மைகள் உள்ளன. தேவனுக்கும் மனுஷனுக்குமிடையே மாபெரும் மத்தியஸ்தராகிய மகிமையடைந்த கிறிஸ்து(சரீரத்துடன் சேர்த்து) ஆயிரமாண்டுகள் மத்தியஸ்தரது பணியைசெய்து, அந்த ஆயிரவருடமுடிவில் அதை நிறைவேற்றிமுடிப்பார். தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு இசைவாக கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் அனைவரையும், முழுமையாக சரீர்பொருந்தச்செய்து, அவர்களை பிதாவிடம் அவர் ஒப்படைப்பார். பரிந்துபேசுபவரது பணி வேறுபட்டதாயுள்ளது. இந்த யுகத்தின்போது, சபையினிமித்தமாக இயேசு பரிந்துபேசும்பணியை மட்டும் செய்துவருவதாக வேதாகமம் கூறுகிறது. வருங்காலத்தில் சபைக்கு பரிந்துபேசுதல் அவசியமிராது. உலகிற்கு தற்போது பரிந்துபேசுதல் கொடுக்கப்படுவதில்லை. “நீதிபரராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகப் பிதாவினிடத்தில் பரிந்துபேசுபவராயிருக்கிறார்”.

சபையாகிய அவரது சரீர அங்கங்களாகிய நம் ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட விதத்தில் பரிந்துபேசுபவராக இயேசு இருக்கிறார். அவர் முதலாவதாக, தம் ஈடுபலியின் புண்ணியங்களை நமக்கு அருளிச்செய்து, நமது நிமித்தமாக அவர் பரிந்துபேசுகிறார். இவ்வாறாக, பிதாவின் பிரசன்னத்திற்கு முன்பாக, நம்மை ஒப்புவிக்கசெய்து, தேவபுத்திரர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்கிறார். இந்த பரிந்துபேசுதலின் காரணமாக, நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்று, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளாகிறோம். நாம் புதுசிருஷ்டிகள் நிலைக்கு முன்னேறினாலும், நம்மால் செய்யமுடிந்தவற்றை பூரணமாக

செய்வதற்கு நம்மால் கூடாததாகையால், இன்னும் தொடர்ந்து நமக்கு பரிந்துபேசுதல் தேவை. புதுசிருஷ்டிகளாக மாம்சத்தில் அபூரணத்தைப் பெற்றிருக்கிற நம்மை முழுமையாக அடக்கி ஆளமுடியாது. ஆதலால், கிருபாசனமும், ஒரு பரிந்துபேசுபவரும் நமக்கு தேவையாயுள்ளது. இவர்மூலமே பிதாவுடனான நமது தற்கால உறவை காத்துக்கொள்ளமுடியும், உலகத்தோடுகூட ஆக்கினைக்குள்ளாக தீர்க்கப்படாதிருக்கமுடியும்.

R 5929

உங்களுக்குள் நிலவும் சமாதானம் AT PEACE AMONGST YOURSELVES

“வைரத்தைக்கொண்டே மற்றொரு வைரத்தை அறுக்கமுடியும்” என்ற பழமொழியை நாம் எல்லாரும் கேள்விப்பட்டிருப்போம். எல்லா சம்பத்துக்களும் மிக கடினமானதும் மிக தூய்மையாயுமுள்ளன. இவைகளை மதிப்பை அதனதன் கடினத்தன்மையே அதிகரிக்கிறது. கர்த்தரது ஜனங்கள் எல்லோரும் சம்பத்துக்களாக உள்ளனர்.

கர்த்தருடைய கிருபையால் அவர்கள் தூய்மையாக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், தெளிந்த குணாதிசயங்களை பெறுகிறார்கள். இதுவே நிஜமாக இருந்து, முன்னர் நாம் குறிப்பிட்டதுபோல், குறைந்த கடினத்தன்மையுள்ள பொருட்கள் ஒன்றிணைவதைக் காட்டிலும், இவைகள் ஒன்றுசேரும்போது, வெட்டப்படுதலும், உராய்தலின் அபாயங்களும் அதிகரிக்கும். களிமண்ணும் மெல்லிய பசைக்கலவையும் எந்தப் பொருளையும் அறுக்காது. மெல்லிய பசை போன்ற குணாதிசயத்தை வெளிப்படுத்தாது.

இதை நினைவில்கொண்டு, கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் இரக்கமுடையோராயும், ஒருவரையொருவர் அதிக உற்சாகப்படுத்துவோராயும் இருக்கவேண்டும். கர்த்தரைப்போலவே நேர்மறையான குணாதிசயம், பலமுள்ள குணாதிசயம், நிலையான நோக்கம் ஆகியவற்றை பெற்றிருந்து சிலவேளைகளில் இந்த குணாதிசயத் தன்மைகள் சில துன்பங்களை வருவித்தாலும், பிறரை உற்சாகப்படுத்த கற்கவேண்டும்.

கர்த்தரின் பிள்ளைகள் சண்டையை வளர்ப்போரல்ல :-

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சமாதானம் செய்வோராக இருக்கவேண்டும். சண்டையை வளர்ப்போராக அல்ல என்று நம் போதகரால் விசேஷமாக தடைஆணை பெற்றுள்ளோம். உபத்திரவத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்கு சிறப்பாற்றல் எதுவும் தேவையில்லை. சண்டை சச்சரவைத் தடுப்பதற்கும், ஒருவேளை சிறந்த நோக்கங்கள் நிலவினால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் மத்தியில் சாந்தகுணம், தயாளகுணம், பொறுமை மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் மற்ற தன்மைகள் போதுமான அளவு தேவைப்படுகிறது. விரோதியானவன் நம்மை சமாதானத்தின் பாதைகளிலிருந்து வழிவிக்க சோதிக்காதபடிக்கு எந்தளவு நாமனைவரும் விழிப்பாய் காத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது!

நமக்கும் மற்றவர்களுக்குமிடையேயான வேறுபாடு கொள்கையின் அடிப்படையிலானதா என்று நாம் சரியாக நிதானிப்பதற்கு, பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானமும், அனுபவமும் போதுமான அளவு தேவையாயிருக்கிறது. சில அடிப்படை சத்தியங்களை குழப்பங்களுக்கு உட்படுத்தும்போதும், அல்லது கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இல்லாமல் எழும் அபிப்பிராயங்களாகவோ, இரண்டில் ஒன்றை தெரிவுசெய்வது பற்றியோ கேள்வி எழும்போதும் பரலோகத்தின் ஞானமும் அனுபவமும் தேவையாயிருக்கிறது. மேற்கண்டவற்றுள், இரண்டாவதாக சொல்லப்பட்ட விஷயத்தில், சமாதானத்தின் நிமித்தமாக, நாம் நம்மை மனப்பூர்வமாக நடைமுறை செயல்பாடுக்கு ஒப்புக்கொடுத்துவிடவேண்டும். ஆனால் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை எழும்போது, இந்த முறையை செயல்படுத்தக்கூடாது. என்னதான் நமக்குமுன்பாக வஞ்சனை அடிக்கடி முன்வைக்கப்பட்டபோதிலும், சத்தியக்கோட்பாடுகளும் நீதியுமே நம் விருப்பங்களாக இருக்கவேண்டும். இது தவறு என்று அனுபவத்தால் நாம் கற்றுக்கொண்டு, அப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆலோசனையும் தீர்க்கமாக ஆராயப்படவேண்டும். நமது சொந்த கருத்துக்கும் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படியான போதனைகள் மற்றும் கொள்கைகள் உள்ளடங்கிய அந்த கேள்விகளுக்குமிடையே உள்ள வித்தியாசத்தை புரிந்துகொள்ள உதவும்படி கர்த்தருடைய ஞானத்தைக் கேட்கவேண்டும்.